

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Liliana Catan, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva sentinței Judecătorie Ungheni din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 august 2014 de inculpatul

Baraniuc Gheorghe Vasile, născut la 02 februarie 1967, originar din s.Agronomovca, r-nul Ungheni și domiciliat în or.Ungheni, str.M.Cibotaru 90, ap.27.

Termenul examinării cauzei:

1. 05.12.2013 - 07.04.2014 - prima instanță,
2. 06.08.2014 - 06.08.2014 - instanța de apel,
3. 28.10.2014 - 24.12.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 07 aprilie 2014, Baraniuc Gheorghe a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Baraniuc Gheorghe, la 06 noiembrie 2013, ora 01.15, conducând automobilul de model “Chrysler Voayager”, cu n/î P 2291 AT BG, în preajma str.M.Cibotaru 90, or.Ungheni, a fost stopat de către inspectorii Inspectoratului național de patrulare a IG Ungheni a MAI, și, fiind suspectat de faptul că conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, la propunerea de a-i fi prelevate probele de aer și biologice, a refuzat de la testarea alcooloscopică și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care dînsul să fie liberat de răspundere penală conform art.55 Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională, invocînd că prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație faptul că dînsul nu a comis contravenții în domeniul regimului de transport, că și-a recunoscut vina, anterior nu a fost condamnat, este pensionar, că în cauză lipsește prejudiciul material, iar corectarea sa este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, astfel că în privința lui pot fi aplicate dispozițiile art.55 Cod penal, iar dispozițiile art.24 Cod penal, în cazul dat nu pot fi reținute, deoarece nu s-a stabilit că dînsul s-a aflat în stare de ebrietate; instanța la baza sentinței de condamnare neîntemeiat a reținut ca probă procesul-verbal din 06.11.2013, cu privire la constatarea refuzului de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate în selectarea probelor biologice, care este lovit de nulitate, fiind întocmit în lipsa sa cu încălcarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, fiindcă doar după întocmirea unui proces-verbal privind testarea alcooloscopică se poate cere întocmirea unui proces-verbal privind examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate, în prezența medicului; instanța nu a reținut că toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale sînt lovite de nulitate,

deoarece au fost efectuate în lipsa interpretului ceea ce, potrivit art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, duce la nulitatea actelor procedurale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 august 2014, a fost respins, ca nefondat, recursul inculpatului Gh.Baraniuc.

Instanța de recurs a constatat că, prima instanță, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Gh.Baraniuc în săvârșirea faptei incriminate, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal.

La fel, instanța de recurs a considerat nefondate afirmațiile inculpatului, precum că procesele-verbale cu privire la constatarea refuzului de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și recoltarea probelor biologice, de recunoaștere în calitate de învinuit și bănuț, de anunțare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor dosarului penal pentru luarea cunoștinței, de ridicare a obiectelor și documentelor, au fost efectuate în lipsa interpretului, din care motive sînt lovite de nulitate, deoarece, reieșind din dispozițiile art.251 alin.(1), (4) Cod de procedură penală, inculpatul nu a respectat prescripțiile legale și nu a invocat nulitatea acestor acte cînd avea statut de învinuit, iar potrivit procesului-verbal din 02.12.2013, cînd i-a fost prezentată învinuirea, atît dînsul, cît și avocatul acestuia, A.Snegur, după ce au luat cunoștință cu materialele urmăririi penale, nu au invocat careva obiecții sau încălcarea unor prevederi legale, din care motiv se consideră pierdut dreptul de a contesta aceste acte ulterior.

Totodată, instanța de recurs a considerat că prima instanță, la stabilirea pedepsei, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal și criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, astfel că a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale, ce va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar aplicarea în privința acestuia a dispozițiilor art.55 Cod penal, nu poate avea loc, din motiv că corectarea inculpatului fără tragerea la răspundere penală, prin liberarea lui de răspundere penală, nu-și va atinge scopul pedepsei penale.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs în anulare condamnatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.453 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care, în temeiul art.55 Cod penal, să fie încetat procesul penal în privința sa, cu tragerea la răspundere contravențională, pe motiv că instanțele nu și-au motivat soluția de ce în privința lui nu pot fi aplicate dispozițiile normei date, în rest, invocînd aceleași motive ca și în recurs, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

După cum rezultă din textul recursului, recurentul, fără a indica vreun viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărîrea atacată, ca temei al recursului în anulare invocă dezacordul său cu pedeapsa stabilită de instanțele de fond, solicitînd casarea acestora și încetarea procesului penal în temeiul art.55 Cod penal, liberîndu-l

de pedeapsa penală, pe motiv că instanțele nu și-au motivat soluția privind imposibilitatea aplicarea în privința sa a dispozițiilor normei date.

Analizând argumentele date la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de recurs ordinar au analizat obiectiv probele administrate și și-au motivat soluțiile în sensul oferirii răspunsurilor la temeiurile recursului declarat de condamnat, astfel că hotărârile judecătorești cuprind motivele pe care se întemeiază soluția.

La fel, din din textul recursului rezultă că unul din principalele argumente pe care îl invocă recurentul este faptul că, în privința sa neîntemeiat a fost dispusă aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, considerînd că instanțele incorect nu au reținut circumstanțele cauzei, enumerate de dînsul la pct.3 al prezentei decizii, ce i-ar fi permis să aplice în privința sa dispozițiile art.55 Cod penal.

Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei lui Gh.Baraniuc, atât prima instanță, cât și cea de recurs, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i o pedeapsă, care este cea mai blîndă din numărul celor alternative, sub formă de amendă.

Mai mult, Colegiul penal reține că, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Totodată, Codul penal prevede liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, care poate fi aplicată doar în cazul cînd instanța de judecată constată că în cauză sînt întrunite condițiile obligatorii prescrise de această normă, și anume: infracțiunea săvîrșită să fie de categoria celor ușoare ori mai puțin grave; să fie săvîrșită pentru prima oară; făptuitorul să-și recunoască integral vina; să fie reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune; să se constate că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În această ordine de idei, Colegiul reține că, prin sintagma „*poate*” din textul alin.(1) art.55 Cod penal, aplicarea acestei norme nu trebuie înțeleasă ca o obligație față de instanța de judecată, or, alin.(1) stipulează că, în cazul cînd sînt stabilite condițiile menționate supra, instanța trebuie să ajungă la convingerea că corectarea persoanei vinovate este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, în situația cînd instanța consideră că corectarea persoanei vinovate nu va fi atins prin liberarea de răspunderea penală cu tragerea la răspunderea contravențională, nu va aplica dispozițiile art.55 Cod penal, ci pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia persoana se condamnă.

Prin urmare, în speța examinată nu persistă erori de drept care ar determina necesitatea casării hotărîrilor recurate, deoarece pedeapsa aplicată lui Gh.Baraniuc este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, care este mai puțin gravă, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante ale cauzei, fiind respectate în totalmente dispozițiile art.61, 75, 76 Cod penal.

Colegiul penal conchide că, instanța de recurs și-a motivat soluția privind menținerea sentinței și inoportunitatea aplicării prevederilor art.55 Cod penal, iar decizia instanței de recurs corespunde prevederilor art.449 alin.(2), coraportat la art.417 alin.(1) pct.8) Cod de

procedură penală, soluție pe care și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnatul Gh.Baraniuc, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4), art.453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Baraniuc Ghenadi, împotriva sentinței Judecătorie Ungheni din 07 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 august 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 decembrie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu